

On vuorilla kaukana täältä niin kaunis, vihreä maa, jossa talvikaan säästy ei jäältä, mi pehmeän maan kovettaa. Kevähän kutsun jo kuulen, sen pehmeän askelluksen, lauluksi kauniiksi luulen jo lempeän tuulosen. Kuulen jo merien pauhun, koskien kohinan, talven väistyvän kauhun, sen huudonkin hiipuvan. Kauniisti linnutkin laulaa, puut lumensa varistaa. Saavun metsäholvien aulaan, kun roudan maa karistaa. Kevät on saapunut sinne, niin kuin jokaisen luo, missä on vihreä rinne ja sininen, väikkyvä vuo.